

डॉ. गूगल उवाच!

- डॉ. मनोज भाटवडेकर

“तुम्ही म्हणताय खरं की हे औषध मी घ्यावं. पण त्या औषधाचे कितीतरी साइड इफेक्ट्स आहेत. मी गूगलवरच्या अमुक अमुक साइटवर जाऊन हे पाहिलंय. हा बघा संदर्भ.” नितीनने लगेच आपल्या मोबाइलवर तातडीने मला गूगलवरचा संदर्भ दाखवला. त्यात त्याला सुचवल्या गेलेल्या औषधाच्या अनिष्ट परिणामांची यादी होती. “मला मुळात मानसिक आजार नाहीच आहे. माझ्या छातीत दुखतंय हल्ली. सगळ्या तपासण्या नॉर्मल आहेत म्हणून काय झालं? हृदयविकार असलेल्या वारा टक्के लोकांमध्ये ई.सी.जी. तले बदल डॉक्टरांच्या नजरेतून निसटतात. मी माझ्या कार्डिओलॉजिस्ट डॉक्टरांना हे सांगितलं. थांवा. तुम्हालाही तो संदर्भ दाखवतो.” नितीनने लगेच गूगलवरचा तोही संदर्भ समोर धरला. “एवढंच नाही. भारतातलं सध्याचं हार्ट अँटक्सचं प्रमाण वाढलंय. ही बघा आकडेवारी.” चालिशीनंतरचं हृदयविकाराचं भारतातलं वाढलेलं प्रमाण लगेच गूगलच्या संदर्भासहित दाखवण्यात आलं.

“माझी गेल्या महिन्यात चालिशी उलटली. हे असं इथे डावीकडे दुखतं. अहो पण कार्डिओलॉजिस्ट डॉक्टर ऐकूनच घ्यायला तयार नाहीत. त्यांचं म्हणणं एकच- तुम्हाला हृदयविकार नाही. खरं म्हणजे सगळी लक्षणं गूगलनुसार जुळताहेत. छातीत दुखण्याची जागा, वेळ, दुखण्याचा प्रकार सगळं तंतोतंत जुळतंय. दुसरं असं की माझ्या कुटुंबात हृदयविकार आहे. माझे वडील, माझे काका यांना दोघांनाही त्याच कार्डिओलॉजिस्टचे उपचार चालू आहेत. त्यांना मी हृदयविकाराच्या आनुवंशिकतेबद्दलचे गूगलवरचे दहा पुरावे दाखवले. ते शेवटी माझ्यावर चिडले. म्हणाले, मी डॉक्टर आहे का तुम्ही? हे बघा, मी एक संशोधक वृत्ती असलेला सॉफ्टवेअर इंजिनिअर आहे. इंटरनेटवर जगातलं सगळं ज्ञान आज उपलब्ध आहे. त्याचेच संदर्भ मी देतोय. माझ्या मनाने काहीतरी सांगत नाहीए. मला वाटतं हे डॉक्टरांनी समजून घ्यायला हवं. मी इंटरनेटवरची

वैद्यकीय जर्नल्स नेहमी वाचतो . माझ्या अभ्यासू वृत्तीमुळे मला हे सहजपणे जमतं . पण डॉक्टर कुठल्याच चर्चेला तयार नाहीत . त्यांच्याकडे मी किमान आठ वेळा जाऊन आलो . त्यांना आतापर्यंत इंटरनेटवरचे अनेक संदर्भ दाखवले . पण ते चक्क त्याच्याकडे कानाडोळा करतात . मला खरोखरच हार्ट ऑट्क आला म्हणजे? मला त्यांनी सरळ मानसोपचारतज्ज्ञाकडे जायला सांगितलं . मला हे पटलेलं नाही . त्यांनी सांगितलं म्हणून केवळ तुमच्याकडे आलो . आता तुम्हीही म्हणता की माझा आजार मानसिक आहे . मी काय ढोंग करतोय का?”

नितीनला खरोखरच ‘हायपोकॉड्रिअॅसिस’ (Hypochondriasis) नावाचा मानसिक आजार आहे . या आजारात व्यक्तीला वाटतं की आपल्याला एखादा गंभीर शारीरिक आजार आहे . (हृदयविकार, कॅन्सर, एड्स वगैरे .) त्या आजाराची सर्व शारीरिक लक्षणं आपल्याला होताहेत असं वाटून ही व्यक्ती त्या दृष्टीने शारीरिक तपासण्या व्हाव्यात हा आग्रह धरते . शारीरिक तपासण्यांमध्ये काहीही गैर आढळलं नाही तरी त्या व्यक्तीचं समाधान होत नाही . औषधोपचार आणि मानसोपचार यांचा या आजारासाठी उपयोग होतो . नितीनच्या वावतीत मात्र त्याची वुद्धिमत्ता आणि तथाकथित संशोधक वृत्ती (आणि त्यातून नकळत येणारा अहंकार) हे उपचारातले अडथळे ठरताहेत .

‘जगातलं सगळं ज्ञान इंटरनेटवर उपलब्ध आहे’ या त्याच्या वाक्यात एक बदल सुचवावासा वाटतो- जगातली बरीचशी ‘माहिती’ आज इंटरनेटवर उपलब्ध आहे . माहितीला जेव्हा अनुभूतीची जोड मिळते तेव्हा त्याला ज्ञान म्हणतात . ज्ञानाचा वापर जेव्हा विवेकबुद्धी वापरून केला जातो तेव्हा त्याला शहाणपण म्हणतात . वैद्यकशास्त्रात निदान आणि उपचार या शहाणपणाने करायच्या गोष्टी आहेत . नुसती पुस्तकी किंवा इंटरनेटवरची माहिती वाचून रोगनिदान किंवा उपचार करता येत नाहीत . अनेक वर्ष अनेक स्ऱगणांना तपासल्यानंतर माहिती- ज्ञान- शहाणपण हा प्रवास साध्य होतो . (अंतःप्रेरणा ही त्याहीपुढची पायरी आहे .) वैद्यकीय व्यवसायाला इंग्रजीत ‘प्रॅक्टिस’

म्हणतात ते काय उगाच? खरं म्हणजे ही एक अखंड चालणारी साधना आहे . (नुस्तं वाचन करून स्वतःला शहाणे म्हणवणारे, समर्थ रामदासांच्या मते ‘पढतमूर्ख’ असतात!)

इंटरनेटवरची माहिती अमुक एका व्यक्तीच्या बाबतीत कशी लागू होईल हे सांगण्यासाठी तज्ज्ञाचीच गरज असते . ती आंधक्रेपणाने जशीच्या तशी आपल्या बाबतीत वापरणं हे घातक आहे . सुशिक्षितांच्या अंधश्रद्धा वेगळ्या असतात एवढंच... आणि त्यांचं निर्मूलन करणंही मुळीच सोपं नाही!

*****